

PŘÍBĚH PANÍ LIBUŠE PROCHÁZKOVÉ

Zpracovaly: Agnes Vaclavková, Dominika Plačková, Lucie Benáková, Tereza Podroužková, Kateřina Povolná

Pedagogické vedení: Mgr. Jan Turinský

Škola: Základní škola, Praha 10. Jakutská 2/1210. Praha Vršovice

Paní Libuše Procházková se narodila 11. ledna 1936 v Libavském údolí poblíž Sokolova.

Již od útlého věku vyzvedávala svou sestru ve školce.

„Já jsem pro sestru přišla, ji bylo asi dva a půl roku a já jsem ji vázala tkaničku. Mně bylo tak šest, sedm, ale jeptiška mi řekla, že si to musí uvázat sama a já jsem ji na to řekla, že je malá. Nějak jsem se tam s ní nepohodla, tak jsme mazaly, já ji chytla za ruku a mazaly jsme přes tu ves, protože nás všichni znali a my jsme křičely jako dvě malý holky, tak se nás všichni ptali, co se nám stalo. Dopadlo to tak, že doma jsme to řekly a já jsem pak jednou přišla ze školy domů a u nás seděly dvě jeptišky a dávaly to s maminkou dohromady.“

Paní Procházková trávila hodně času se svým tatínkem. Společně často vyráželi na nebezpečné výpravy přes hranice, na území Sudet.

„Já jsem s tatínkem jezdila do Sudet kácet dřevo. Najednou se nám tam za zády objevili dva partyzáni, byli to Rusové. Samozřejmě měli jsme strach, ale oni chtěli jenom jídlo. Jak za se námi objevili, tak zase zmizeli.“

Ona i její rodina čelili nebezpečí, tak často, že to po čase začali brát jako normální věc. Velké ohrožení pro celou rodinu bylo, když náhle před jejich dům přijelo auto plné příslušníků SS.

„Najednou přijeli a byli před barákem, všichni vyskákali. Naši nás vyhnali přes zahradu do krytů a ještě tam byl takový lesík, tak ještě za ten lesík.“

Smrt a neustálý strach byl všude kolem. S postupující frontou se řada Němců rozhodla ukončit svůj život v obavách před Rudou armádou. Nikdo se nad těmito činy nepozastavoval.

„Kousek od nás byl most a tam prostě esesák postřílel sebe i celou svoji rodinu. My jsme to

brali jako normální věc.“

Řada obyvatel v Protektorátu včetně rodiny Procházkových poslouchala zahraniční rozhlas, přestože to bylo přísně zakázané a porušení se trestalo smrtí. Naštěstí je nikdo nenahlásil, nebyli prozrazeni ani vojáky wehrmachtu z blízké ozdravovny.

„Vím, že asi dva k nám chodili, to byli ty z wehrmachtu a že tam byli taky a poslouchali Londýn.“

Paní Procházková je velmi statečná žena a jejím celoživotním mottem se stalo heslo, aby se člověk spoléhal především na svůj rozum.